

BIANCA

Lehetsz még szerelmes

Ami Weaver

Csók a hóesésben

Jen Safrey

Londoni esernyők

Minden jog fenntartva. Jelen kiadvány bármely részét tilos a kiadó írásos engedélye nélkül módosítani, sokszorosítani, bármilyen elektronikus vagy gépi formában és egyéb módon közzétenni vagy terjeszteni, beleértve a fénymásolást, felvételkészítést és mindenfajta információtároló vagy -visszakereső rendszert; kivételt képez a kritikus, aki kritikájában rövid szakaszokat idézhet belőle. Ez a kiadvány a Harlequin Books S.A.-val létrejött megállapodás nyomán jelenik meg. Jelen mű kitalált történet. A nevek, személyek, helyszínek és események a szerző képzeletének termékei, vagy fiktív módon alkalmazza őket. Bármely hasonlóság élő vagy halott személlyel, üzlettel, vállalattal, eseménnyel vagy hellyel teljes mértékben a véletlen műve, és nem a szerző szándékát tükrözi.

§ All rights reserved. Without limiting the generality of the foregoing reservation of rights, no part of this publication may be modified, reproduced, transmitted or communicated in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording or any information storage and retrieval system, without the written permission of the publisher, except for a reviewer, who may quote brief passages in a review. This edition is published by arrangement with Harlequin Books S.A. This is a work of fiction. Names, characters, places and incidents are either the product of the author's imagination or are used fictitiously, and any resemblance to actual persons, living or dead, businesses, companies, events or locales is entirely coincidental and not intended by the author.

© *Ami Weaver, 2015 – HarperCollins Magyarország Kft., 2018*

A Bianca 319. eredeti címe: *A Husband for the Holidays* (Harlequin, Mills & Boon Special Edition)

• *Magyarra fordította:* Bosnyák Edit

© *Allison Lee Davidson, 2004 – Harlequin Magyarország Kft., 2018*

A Bianca 320. eredeti címe: *Secrets of a Good Girl* (Silhouette Books, Special Edition)

Első magyarországi megjelenés: Bianca 214., Harlequin Magyarország Kft., 2008

• *Magyarra fordította:* Somló Katalin

Nyomtatásban megjelent: a BIANCA 318–319. számában, 2018

Átdolgozott kiadás

ISBN 978-963-448-527-8

• *Kép:* iStock

A HARLEQUIN® és™ a Harlequin Enterprises Limited vagy a konszern leányvállalatai tulajdonában álló védjegy, amelyet mások licencia alapján használnak.

Magyarországon kiadja a HarperCollins Magyarország Kft., 2018

• *A kiadó és a szerkesztőség címe:* 1122 Budapest, Városmajor u. 11.

• *Felelős kiadó:* dr. Bayer József

• *Főszerkesztő:* Vaskó Beatrix

• *Telefon:* +36-1-488-5569; *e-mail cím:* harpercollins@harpercollins.hu

Kiadónk újdonságairól, a megrendelési lehetőségekről honlapunkon is tájékozódhat:

www.harpercollins.hu

Az e-book formátumot előállította:

BOOK&walk

www.bookandwalk.hu

Ami Weaver
Csók a hőesésben

1. FEJEZET

– Visszajött!

A bátyja komor hangulatú megjegyzése mindent elárult Mack Lawlessnek, amit tudnia kellett, mire hevesen megdobbant a szíve. Mivel csaknem nyolc éve semmit sem hallott arról a bizonyos illetőről, aki „visszajött”, szándékosan a fenyőágakból font girlandra összpontosította a figyelmét, amelyet éppen akkor akasztott fel az állatorvosi rendelője ajtajára, és gondosan ügyelt rá, hogy nyugodt maradjon a hangja.

– Ki jött vissza?

Chase közelebb lépett az öccséhez, hogy Mack lássa őt a szeme sarkából, és összepréselte az ajkát.

A fenébe is! Macknek össze kellett szednie magát, hogy ne remegjen a keze. Nem akarta elhinni, hogy Darcy pusztá említése ilyen hatással lesz rá.

Lemászott a létráról, és nem törődött a hóval, amit az arcába fúj a szél.

– Chase!

A bátyja ránézett.

– Természetesen Darcy.

Darcy! A nő neve még mindig úgy hatott rá, mintha gyomorszájon vágták volna, annak ellenére, hogy hét év telt el azóta. Már túltette magát rajta, de...

Mack állta a bátyja pillantását, és igyekezett közönyösnek látszani.

Egy heves szellőkés az arcába csapta a girland szabadon lebegő végét. A férfi összerezzen, és visszamászott a létrára.

Mack és Chase úgy döntött, hogy karácsony után megvásárolják a faiskolát Darcy családjától. Mack arra számított, hogy Darcyt nem fogja érdekelni a dolog. Mióta ők ketten elváltak, a lány egyszer sem ment haza, még azért sem, hogy meglátogassa a nagynénjét és a nagybátyját.

Chase megfordult, hogy hátulról érje a szél.

– Jól vagy, cimbora?

Mack bosszús lett, de uralkodott magán. Chase jót akart neki. Mindenki jót akart neki. Mintha még mindig az a megtört férfi lett volna, akit Darcy annak idején elhagyott.

– Igen. Sok idő telt el azóta.

Felakasztotta a girland szabadon libegő végét a kampóra, és igyekezett elhíttetni magával, hogy az ebédre elfogyasztott burrito miatt ég a gyomra, nem pedig azért, mert az egyetlen nő, akit valaha szeretett, visszatért Holden's Crossingba. Az a nő, aki ezer darabra törte a szívét...

Ennek ellenére a lelke mélyén azóta is képtelen volt elengedni őt.

– Rendben van. Szólj, ha szükséged van valamire!

Mack önkéntelenül is elnevette magát.

– Például mire?

Chase vállat vont.

– Bármire. Beszélhetnénk Darcyval...

– Nem! Arról szó sem lehet. – Mack el tudta képzelni, hogyan zajlana le az a beszélgetés, és majdnem megsajnálta a nőt. De csak majdnem. – Hagyd őt békén, Chase! Egyedül is elboldogulok vele.

– Ha te mondod...

Chase elővette a kulcscsomóját, azután elindult. Mack hallotta, hogy beindítja a terepjárója motorját.

Igyekezett a feladatára összpontosítani, de kiszolgáltatottnak érezte magát. Azok, akik véletlenül meglátták Darcyt, és ismerték kettejük történetét, jól megnézték maguknak Macket, mint egy kirakati babát, ha éppen erre jártak, és összesúgtak a háta mögött.

Mack pedig gyűlölte a pletykát.

Felakasztotta a girland végét az utolsó kampóra, és erősen odakötözte, hogy a szél ne tudjon belekapni. A kellemetlen időjárás miatt úgy döntött, hogy a fényfüzért később fogja feltenni. Őszintén remélte, hogy a szél nem fogja tönkretenni a girlandot úgy, ahogyan Darcy tönkretette őt.

Mack összecsukta a létrát, és igyekezett kiverni a fejéből a nő rézvörös haját és aranybarna szemét. A fenébe is! Az eltelt évek során sikerült elérnie, hogy ne gondoljon állandóan a volt feleségére, de Darcy most újra kitöltötte a gondolatait. Megfordult, hogy bevigye a létrát a házba, és közben beütötte a könyökét az ajtófélfába.

– Készen van? – kérdezte tőle jókedvűen Sherry, amikor belépett a rendelőbe, és ettől valamelyest megnyugodott.

Az asszisztense szerencsére jóformán semmit sem tudott főnöke magánéletéről. Legalábbis egyelőre.

– Egyre hevesebben fúj a szél, ezért majd holnap folytatom – felelte Mack, miközben betette a létrát a beépített szekrénybe.

A nő bólintott.

– Az elmúlt fél órában többen is keresték telefonon – közölte. – Elsősorban a családja.

Odaadta a listát Macknek, azután újra a monitorra szegezte a pillantását.

– Köszönöm.

A férfi bement az irodájába, átfutotta a listát, azután összegyúrta a papírlapot, és bedobta a szemetesbe. Anya... Chase... A húga, Katie... Igazán szomorú, hogy az egész családnak aggódnia kell egy harminckét éves férfi miatt, akinek a volt felesége visszatért a városba. Vajon valóban ekkora a tragédia?

Egy pillanatra lehunyta a szemét.

Igen. Rettenetes érzés volt.

Kinézett az ablakon. Egyre sűrűbben esett a hó. A váróteremben be volt kapcsolva a rádió, és a bemondó szerint holnapig húsz centi hó fog esni. Fehér hálaadásuk lesz, de ehhez Michigan állam északi részén már hozzászoktak az emberek.

Darcy nagybátyja nagyon boldog lesz, amiért a lány visszatért, és neki is örülnie kellene.

Mack megdörzsölte az arcát. Vajon Joe és Marla elárulta Darcynak, hogy ő, Mack segített nekik a faiskolában? Vajon Darcy akkor is visszajött volna, ha tudja ezt? Mack kedvelte az idős házaspárt, és szívesen dolgozott a farmon. Megnyírta a bokrokat, fákat metszett, elültette a csemetéket, és lenyírta a fűvet. Joe-val jó barátok lettek, függetlenül attól, ami történt. Éppen ezért furcsának találta, hogy Joe nem tett említést neki az unokahúga érkezéséről.

Abban egyeztek meg, hogy ma este segít nekik előkészülni a hálaadást követő forgalmas napra. Joe és Marla számára ez volt az utolsó szezon, és Mack azt szerette volna, hogy minden rendben menjen.

Vajon Joe szólt Darcynak arról, hogy ma este ő is ott lesz?

Egyik éne abban reménykedett, hogy nem. Kíváncsi lett volna a lány reakciójára, amikor meglátja őt. Azt akarta, hogy lássa rajta, túltette magát azon, ami történt. A nehéz időszak után képes volt folytatni az életét. Hét év hosszú idő, és ő ezalatt megváltozott.

Talán Darcy sem az a nő, aki régen volt.

De ez nem számít. Nem akart erre gondolni. Jó barátságba került Joe-val, minden más pedig a múlté. Legalábbis eddig így gondolta. Most azonban úgy tűnt, mégsem tudott megszabadulni a múltjától.

Sherry belépett az ajtón.

– Jim Miller és Kiko megérkezett. Jennifer még nem jött vissza az ebédről – mondta, azután összeráncolta a homlokát. – Jól érzi magát, Mack? Úgy fest, mint aki kísértetet látott.

Bizonyos értelemben az asszisztense rátapintott a lényegre. A férfinak szembe kellett néznie a múlt kísérteteivel.

– Jól vagyok – felelte végül. – Mindjárt átmegyek a rendelőbe.

Miután az asszisztens kiment, ő előkereste Kiko kartonját.

Jim elvált a feleségétől, és nála maradt a közös sziámi macskájuk, Kiko. Némelyik házasság rossz csillagzat alatt kötött.

Ahogy az övé is Darcyval.

Gyorsan összeszedte magát, és átment a rendelőbe, ahol a macska már panaszosan nyávogott. Egy gondolatot azonban képtelen volt kiverni a fejéből: *Darcy visszajött!*

Darcy Kramer keresztülhajtott Holden's Crossing belvárosán. Huszonhárom évesen hagyta maga mögött a szülővárosát, miután tönkrement a házassága. A karácsonyi időszakban mindig kedvelte ezt a várost. A díszek, a hó és a régi épületek miatt úgy festett, mintha egyenesen egy képeskönyvből vágták volna ki. Örömmel vette tudomásul, hogy a varázslat ugyanúgy működik, mint régen.

Vajon valóban majdnem nyolc év telt el, mióta utoljára itt járt? Nem állt szándékában ilyen sokáig távol maradni. Hirtelen elszégyellte magát. Tudta, hogy Mack bátyja, Chase, látta őt a benzinkútnál. A férfi pillantása még a jeges szélnél is fagyosabb volt. Vajon beszámolt az esetről az öccsének? Valószínűleg igen.

A lány mellkasa fájdalmasan összeszorult. A Lawless család nagyon összetartó volt, különösen akkor, ha az egyikük bajba került. Úgy tűnt azonban, hogy a beházasodott családtagokra nem vonatkozik ez a szabály. Annak idején, amikor Darcy balesetet szenvedett, elveszítette a babát, a házassága pedig összeroppant a hatalmas teher alatt, mindannyian Mack pártját fogták. A férje azonban nem nála, hanem a rokonainál keresett menedéket.

Vett egy mély lélegzetet, és gyorsan összeszedte magát. Csak úgy fogja túlélni ezt a két hetet, ha tudomást sem vesz Mackról. Azért jött ide, hogy segítsen a nagynénjének és a nagybátyjának az utolsó szazonban, mielőtt eladják a faiskolát. Ők nevelték fel, miután a szülei meghaltak, úgyhogy ez a legkevesebb, amit megtehet értük.

Megmarkolta a kormányt. A következő karácsonykor már valaki másé lesz az a rengeteg fa és az épületek, Darcy pedig el akart búcsúzni attól a helytől, ahol felnőtt. Az apja is ezt akarta volna.

Éppen ezért kivett két hét szabadságot a chicagói PR-ügynökségnél, ahol dolgozott, és hazajött.

Haza...

Annak ellenére, hogy évek óta nem lakott a városban, ide kötötték az emlékei – a jók és a rosszak egyaránt. Hiányzott neki az otthona, de mivel nem akart Mackkel találkozni, meg sem fordult a fejében, hogy visszajöjjön. Egészen mostanáig.

Miután maga mögött hagyta a várost, beletaposott a gázba. A hó nem maradt meg az úton, csak mellette. Darcy el sem akarta hinni, hogy éppen az első hóesés idején érkezett. Ez is nagyban hozzájárult a karácsonyi hangulathoz. No meg a faiskola is.

Idegesen dobolt az ujjával a kormányon. Két hét... Ennyit ki fog bírni. Azután visszatér Chicagóba, és folytatja a gondosan megtervezett életét. Keményen megdolgozott azért, hogy megtalálja a belső békéjét.

Rákanyarodott a faiskolához vezető útra, és azonnal észrevette, hogy a területet határoló fakerítést megrongálta az idő, és néhány helyen be is dőlt. Lefékezett az egyik ilyen résznél, és kiszállt. Ujjatlan tollkabátot és polárdzsekit viselt, amelynek állig felhúzta a cipzárját, miközben szemügyre vette az elkorhadt deszkákat és oszlopokat.

Megborzongott, de nem azért, mert fázott. Ezek szerint a faiskola komoly anyagi gondokkal küzd, és a nagynénje meg a nagybátyja egy szót sem szólt neki erről. De vajon miért? Darcy rendszeresen felajánlotta nekik a segítségét, miután karriert csinált, de mindig visszautasították.

Megsimogatta az elkorhadt oszlopokat, és könnyes lett a szeme. Nyelt egy nagyot, azután végighordozta a tekintetét a mezőn, amelyen a fák sorakoztak. Azok legalább egészségesnek látszottak.

Egyre hevesebben fúj a szél, és ő gyorsan visszaült az autóba. Végül megpillantotta a farmot, és miután rákanyarodott a behajtóra, elhaladt a hosszú pajta előtt, amelynek az út felőli végében az értékesítés zajlott, a hátsó részében pedig a koszorúkat, díszeket készítették és tárolták. A pajta előtt néhány autó parkolt, ami arra utalt, hogy most is dolgoznak néhányan odabent. A lány

megkönnyebbülten állapította meg, hogy a pajta és környéke rendben van. A nagybátyja bizonyára odakint dolgozik a földeken, holott vigyáznia kellene az egészségére. Mivel a nagynénje arra kérte, hogy egyenesen a házba menjen, továbbhajtott a zöld spalettás, fehér épület felé, amelyet már feldíszítettek fenyőágakból készült girlandokkal és fényfüzérékkel. Mindegyik ablakban egy apró koszorú lógott, piros szalagon. A kéményből füst szállt a komor fellegek felé, és Darcy megkönnyebbülten felsóhajtott. Helyesen tette, hogy idejött. Az „otthon” szóról mindig ez a ház jutott az eszébe.

Megfogta a táskája fülét, és ki akart szállni. Ám egyelőre képtelen volt kinyitni az ajtót. Sokáig volt távol, ráadásul olyan okok miatt, amelyek mellett a nagynénje és a nagybátyja gondjai eltörpültek. Tisztában volt azzal, hogy annak idején helyesen döntött, mégis gyötörni kezdte a bűntudat.

Összeszedte a bátorságát, kiszállt az autóból, azután kivette a bőröndjét a csomagtartóból, és odacipelte a ház bejáratához, miközben a jéghideg hópelyhek az arcába vágtak. Az a súly, amelyet a lelkében cipelt, sokkal nehezebb volt a bőröndjénél. Bekopogott az ajtón, és várt. A függönyökön keresztül látta, hogy a konyhában ég a villany, és hamarosan megpillantott egy árnyat, amely a bejárat felé igyekezett. A nagynénje!

Amikor Marla mosolyogva kitérte az ajtót, Darcynak elakadt a lélegzete.

– Darcy Jane! Örülök, hogy itt vagy, kicsikém!

A lány belépett az ajtón, és miközben a nagynénje átölelte, ledobta a táskáit a földre.

– Helló, Marla néni! – mondta, és mélyen beszívta a nagynénje parfümjének ismerős illatát.

Lehunyta a szemét, nehogy elsírja magát. Milyen csodálatos, hogy bizonyos dolgok sohasem változnak!

A nagynénje elengedte, és hátrált egy lépést.

– Jóságos ég! Egyetlen napot sem öregedtél. Az anyád génjeit örökölted. Lépj beljebb, hogy be tudjam csukni az ajtót!

Darcy elindult a konyha felé, és élvezettel beszívta a sült hús illatát. Ilyesmit sohasem készített magának.

– Isteni illat van!

Marla kinyitotta a sütő ajtaját, és bekukucskált.

– Kifejezetten neked csinálom. Mi már nem eszünk ilyen nehéz dolgokat. Igyekszem olyasmiket főzni, amik nem terhelik meg a nagybátyád szívét.

Darcy levette a csizmáját.

– Hogy van Joe bácsi?

– A körülményekhez képest jól. Vissza kellett vennie a tempóból, ami nehezebbre esik, különösen most, hogy elkezdődött a szezon, de kevesebbet dolgozik, és felvettünk néhány megbízható munkaerőt. Mind a kettőnket megvisel, hogy el kell adnunk a faiskolát, de ez a helyes döntés. Itt van az ideje.

Darcy habozott.

– Láttam, hogy sok tennivaló lenne – jegyezte meg végül.

Marla bólintott.

– A fákra és a bokrokra ügyeltünk, nem a kerítésre. Nem volt rá időnk, holott...

Marla elhallgatott, és Darcy esküdni mert volna, hogy egy pillanatig bűntudat tükröződött az arcán.

– Holott... mi?

A nagynénje megrázta a fejét.

– Semmi. Mindent megtettünk, amit tudtunk. És most ideje átadnunk a faiskolát valaki másnak.

– A csomagok felé biccentett. – Vidd fel a holmidat a szobádba! Már mindent előkészítettem. Hamarosan ebédelünk. Remélem, éhes vagy!

Ebben a pillanatban Darcy gyomra megkordult, és ő elnevette magát.

– Azt hiszem, ez elég egyértelmű válasz.

Egész délelőtt annyira izgatott volt, hogy jóformán egy falatot sem evett.

– Nagyszerű! Jókora adag húst sütöttem, és nem szeretném, ha a nagybátyád túl sokat enne belőle. Segítek neked.

Marla felkapta a földről a táskát, Darcy pedig a bőröndöt.

Miközben követte a nagynénjét az emeletre, megállapította, hogy a házban jóformán semmi sem változott. Szokás szerint rend volt, és tisztaság, de a bútorok és a függönyök a régiiek. A hatalmas ablak előtt egy ezüstfenyő állt, amelyet karácsonyi izzók, gömbök és figurák díszítettek. A kandallóban lobogott a tűz, és a ház meghitt hangulatot árasztott.

Darcy hirtelen elszomorodott. Nagyon fog hiányozni neki ez a ház, ha eladják.

Marla letette a táskát az ágyra.

– Tudom, hogy nem volt könnyű idejőnnöd, és szeretném, ha tudnád, hogy nagyra értékeljük, amiért meglátogattál bennünket. És remélem... remélem, sohasem gondoltad azt, hogy nem látunk szívesen.

Darcy lerogyott az ágyra.

– Te is tudod, hogy miért nem jöhettek vissza.

A nagynénje tekintetéből együttérzés és megértés áradt.

– Tudom, hogy miért *hitted* azt, hogy nem jöhetsz vissza. A kettő nem ugyanaz.

Darcy végighúzta a tenyerét az ágytakarón. Azzal, hogy elment, lehetővé tette maga és Mack számára, hogy új életet kezdjenek a válás után.

– Számomra igen.

– Tudom. De most itt vagy. Az apád büszke lenne rád. – Marla odament az ajtóhoz. – Gyere le, ha kipakoltál! Ebéd után sok munka vár ránk.

Miután a nagynénje lement a nyikorgó lépcsőn, Darcy vett néhány mély lélegzetet. Az emlékei nem fognak egyik pillanatról a másikra eltűnni, sőt itt még jobban fel fognak erősödni. Éppen ezért jobban teszi, ha minél hamarabb beletörődik.

Felpattant az ágyról, és kinyitotta a bőröndjét. Már nem az a naiv, fiatal nő volt, mint régen. Megjárta a poklot. Elvesztette a gyermekét és a férjét. Azt is ki fogja bírni, ha az egész Lawless család összeesküdött ellene!

De helyre kell hoznia a dolgokat. Bocsánatot akar kérni Macktól, és tudatni akarja vele, hogy nem állt szándékában fájdalmat okozni neki. Talán akkor magának is képes lesz megbocsátani.

Két órával később, miután elfogyasztották az ízletes sült húst, Darcy rámosolygott a nagynénjére és a nagybátyjára.

– Köszönöm. Nem is emlékszem, mikor ettem ilyen finomat utoljára.

Ráadásul másnap lesz hálaadás, ami újabb finom falatokat jelent. Micsoda boldogság!

Az idősödő házaspár jelentőségteljes pillantásokat váltott, azután Joe bácsi komolyan ránézett Darcyra.

– El kell mondanunk neked valamit, Darcy.

A lány olyan nyugtalan lett, hogy alig tudott megszólalni.

– Talán... talán valami baj van, Joe bácsi? Rosszul érzed magad?

A férfi megsimogatta a karját.

– Nem, Darcy. Jól vagyok. Arról van szó, hogy... nos, Mack rendszeresen besegített nekünk.

Ez lehetetlen! A lány annyit gondolt a volt férjére, hogy bizonyára félreértette a nagybátyját. Miért dolgozott volna Mack a faiskolában? Hiszen állatorvos!

– Az én Mackem? – Megborzongott. Miket beszél itt összevissza! A férfi már majdnem nyolc éve nem volt az „ő Mackje”. – De miért?

Marla zavartan megköszönte a torkát.

– F fiatal, és jó erőben van. Évek óta besegít nekünk. Tudom, hogy megvisel téged ez a hír.

Darcy úgy érezte, hogy elárulták. Erre nem számított. Ugyanakkor azt sem várhatta el a családjától, hogy megszakítsák a kapcsolatot a Lawless családdal. Végére is egy városban élnek.

– Nos, ez igazán kedves tőle. Tudom, hogy a rendelőben is rengeteg dolga van. – Vállat vont, és igyekezett közönyösnek látszani, de tudta, hogy hiába. – Miért viselne meg a hír? Rengeteg idő telt

el azóta.

– Ó, Darcy!

– Volna itt még valami – mondta Joe bácsi. – Mack éppen ide tart.

Marla felsóhajtott.

– Az elmúlt néhány hétben minden este átjött. Sajnálom, ha...

– Miért nem szólatok hamarabb? – kérdezte kissé hisztérikusan Darcy.

– Nem akartunk felizgatni – közölte kertelés nélkül Marla. – Alaposan átbeszéltük a dolgot a nagybátyáddal, és úgy döntöttünk, hogy ez lesz a legjobb megoldás. A válás után nehéz volt az életed.

Darcy lehunyta a szemét, vett néhány mély lélegzetet, és igyekezett megnyugodni. Nem volt kétsége afelől, hogy jól akartak neki. Csak meg akarták védeni.

Mack legalább sejti, hogy mi vár rá! Chase biztosan jó előre figyelmeztette, miután meglátta őt a benzinkúton.

– Mikor ér ide? – kérdezte higgadtan.

Joe ránézett az órájára.

– Általában fél hét körül szokott jönni. Kérlek, ne érts félre bennünket, Darcy! Tudom, hogy hamarabb kellett volna szólnunk, de...

Elhallgatott, és kétségbeesetten a feleségére nézett, aki azonnal a segítségére sietett:

– De nem tudtuk, hogyan fogsz reagálni. Így is elég nehéz volt idejőnnöd. Sajnálom.

Darcynak sikerült mosolyt erőltetnie az arcára.

– Évekkel ezelőtt túltettem magam Macken. És örülök, hogy segít nektek. Egyáltalán nem zavar.

Ez természetesen nem felelt meg teljesen az igazságnak, de mivel nem akarta behatóbban vizsgálgatni az érzéseit, betudta a nyugtalanságát annak, hogy a rokonai eltitkolták előle ezt a fontos körülményt.

Igyekezett elhíttetni magát, hogy nem a váratlan viszontlátás miatt ideges.

2. FEJEZET

Marla felállt, és elkezdte leszedni az asztralról a tányérokat.

– Elpakolok a konyhában, azután én is kimegyek a pajtába. Tökéletesen megértjük, ha ma este nem akarsz segíteni nekünk, Darcy.

– Miattam ne aggódjatok! Minden rendben.

Őszintén remélte, hogy ez az igazság. Nem akarta feleslegesen felizgatni a nagynénjét és a nagybátyját.

Miután Marla nem volt hajlandó elfogadni a segítségét a konyhában, felvette a kabátját meg a csizmáját, és elindult a nagybátyjával a pajta felé. Más körülmények között megnyugtatónak találta volna a hőesést, de most túlságosan izgatott volt.

– Idefelé jövet bizonyára észrevetted, hogy nem túl rózsás az anyagi helyzetünk – törte meg végül a csendet a nagybátyja. – Mack felajánlotta, hogy segít nekünk, és nem fogadott el pénzt a munkájáért. Azt mondta, hogy szeret itt dolgozni.

– Semmi baj, Joe bácsi.

A nagybátyja megfogta a lány kezét, és úgy tették meg az út hátralévő részét. Darcy hálás volt a kedves gesztusért. A pajtában Joe bácsi bemutatta a munkatársaknak.

– Idebent és odakint is sok dolgunk van. Emlékszel még, hogyan kell koszorút készíteni?

Darcy elmosolyodott.

– Álmomban is meg tudnám csinálni.

A nagybátyja átölelte.

– Erősnek kell lenned, kicsikém!

Azután kiment a többiekkel, és Darcy egyedül maradt.

Körbenézett, azután mélyen beszívta a fenyőillatot. Bizonyos dolgok sohasem változnak, és szerencsére a pajta is ezek közé tartozott. A kopott, fából készült, hosszú asztalokon dobozok sorakoztak, amelyekben drótok, madzagok, kések, ollók, tobozok, különféle szalagok és más dekorációs anyagok heverték. A lány megcsodált egy kész koszorút, amely fenyőágakból és borókából készült. Különféle bogycsok és tobozok díszítették, és aranyszínű szalaggal volt átkötve.

Darcy szándékosan nem nézett rá az órára – vajon mikor lesz fél hét? –, ehelyett inkább munkához látott. Előkészítette az anyagokat, és éppen elkezdett masnikat kötni, amikor a nagynénje belépett a pajtába.

– Arra gondoltam, hogy könnyebb lesz neked, ha én is itt leszek – mondta mosolyogva. – Úgy látom, még mindig nagyon szép masnikat tudsz kötni.

A nagynénje semmiségekről fecsegett, és nem várta el az unokahúgától, hogy válaszoljon, ami csodás volt, ugyanis Darcynak kizárólag az járt a fejében, mikor hallja meg a közeledő platós autó hangját. Amikor végre megütötte a fülét a motorzaj, megkönnyebbülten felsóhajtott.

Marla együttérző pillantást vetett rá.

– Nyugodj meg, kicsikém! Minden rendben lesz.

A következő pillanatban kinyílt a pajta ajtaja, és Darcy megpillantotta Mack ismerős alakját.

Elakadt a lélegzete. A férfi semmit sem változott. Kopott farmert, csizmát és tollkabátot viselt, és talán még jobban nézett ki, mint régen. Valamelyest megnövesztette barna haját, amely majdnem a válláig ért.

A férfi ránézett, és kimérten biccentett.

– Helló, Darcy! Örülök, hogy látlak.

Több mint hét év telt el azóta, amióta csodálatos, mély hangján kimondta a lány nevét. Darcyt azonnal elöntötte a fájdalom és a büntudat. Nyelt egy nagyot.

– Helló, Mack! – suttogetta.

A férfi azonnal beszédbe elegyedett az ő nagynénjével, ezért Darcy lehajtotta a fejét, és folytatta

a munkát. Annyira remegett a keze, hogy alig tudta megfogni a szalagot.

Mack ezzel szemben tökéletesen higgadtnak látszott. Ezek szerint már túltette magát rajta.

Ez jó hír, nem igaz? Végtére is Darcy ezért ment el a városból.

Igazán sajnálatos, hogy vele nem ez volt a helyzet. Úgy érezte, hogy a szívéen még mindig hatalmas seb tátong, amely sohasem fog begyógyulni.

Éppen az ollóért nyúlt, amikor bizsereggni kezdett a tarkója, és amikor felpillantott, egyenesen Mack szemébe nézett. Még a pajta túlsó végéből is megérezte a férfi pillantását.

Jaj, ne! Ránézett a masnira, amely rettenetesen sikerült, és gyorsan kibontotta.

A válás óta csak néhányszor randizott, és akkor is csak azért, mert a barátnői rábeszélésték, de az első randit sohasem követte második. Soha egyetlen férfira sem reagált úgy, mint Mackre.

– Beszélünk kell egymással.

Darcy megborzongott, amikor meghallotta a háta mögött a férfi hangját. Megfordult, és szemügyre vette Mack komor arcvonásait és kék szemét, amely fagyosan csillogott. Tudta, hogy mélyen megsebezte ezt a férfit, akit teljes szívéből szeretett. Bárcsak képes lenne visszaforgatni az idő kerekét, hogy jóvátehesse a hibát, amelyet elkövetett!

Ez azonban lehetetlen volt.

– Miről akarsz beszélni?

A pánik elszorította Darcy torkát. Az nem lehet, hogy Mack máris a válásukat akarja szóba hozni!

– Arról, hogy miért vagyunk itt.

A lány letette az ollót, és védekezőn karba tette a kezét.

– Én azért vagyok itt, mert a nagynénémnek és a nagybátyámnak szüksége van a segítségemre.

A férfi gúnyosan elmosolyodott.

– Bármikor hazajöhettél volna.

Darcy megrázta a fejét.

– Ez nem igaz, neked kellene a legjobban tudnod.

– Valójában azt sem tudom, miért mentél el.

Az egyszerű kijelentés úgy hasított bele a lány szívébe, mint egy penge. Felszegte a fejét, és visszanyelte a könnyeit.

– Természetesen tudod, de ez most nem számít. Segíteni fogok a nagynénémnek és a nagybátyámnak, azután eltűnök az életedből.

Mack egyenesen a szemébe nézett.

– Sohasem fogsz eltűnni az életemből – közölte halkán.

Darcy döbbenten meredt rá, miközben a férfi kiment a pajtából. A szavai visszhangot vertek a lelkében.

Marla odalépett hozzá.

– Minden rendben van, kicsikém?

Darcy mosolyt erőltetett az arcára.

– Igen, minden rendben. – A nagynénje hitetlenkedve felvonta a szemöldökét, ezért gyorsan hozzátette: – Egy kicsit össze vagyok zavarodva. Rég láttam utoljára.

Megcsörrent a telefon, és Marla kelletlenül fogadta a hívást. Látszott rajta, hogy nem szívesen hagyja egyedül az unokahúgát.

Darcy a kezébe vette az ollót, és elhatározta, hogy uralkodni fog magán. Nem mutathatja ki, mennyire megrázta a volt férjével való találkozás. Miközben nekilátott egy új masninak, fokozatosan megnyugodott. Talán tévedett, amikor azt hitte, hogy ebben a két hétben mindent elmagyarázhat Macknek, amit a férfi egészen mostanáig nem értett meg. De tennie kell egy próbát! Csak akkor szabadulhat meg végre a fájdalomtól, ebben biztos volt. Végtére is a karácsony a csodák időszaka, nem igaz?

Felsóhajtott. Neki valóban csodára volt szüksége.

Mack kilépett a hidegbe. Egymást kergették a fejében a gondolatok. Azt hitte, hogy felkészült erre a találkozásra, de kénytelen volt belátni, hogy tévedett. Az eltelt évek nem könnyítették meg

a dolgát.

Különösen azért, mert Darcy még mindig gyönyörű volt, és vonzó. De elsősorban a lány hatalmas, barna szeméből áradó bizalmatlanság, remény és szomorúság érintette meg. És a megbánás.

Ezt az érzést ő is jól ismerte.

Joe éppen egy teherautóra pakolta fel a kivágott fenyőfákat egy belvárosi üzlet számára, amikor ő odalépett hozzá.

– Találkoztál Darcyval? – tette fel neki az idősebb férfi kertelés nélkül a kérdést.

Mack bólintott.

– Igen.

Kellemetlenül érintette Joe kíváncsi pillantása. Nem akarta, hogy észrevegye rajta, mennyire felkavarta a találkozás.

– Attól féltünk, hogy nem fogsz többé kijönni, vagy esetleg Darcy nem jön haza. Mindkét esetet el akartuk kerülni.

Mack megrázta a fejét. Mindenképpen segített volna. Ugyanakkor esze ágában sem volt az unokahúgáról beszélgetni Joe-val. Az árulás lenne.

– Semmi baj. Megértem. Ezeket hová kell vinni?

Levett egy frissen kivágott lucfenyőt az utánfutóról.

– Tomhoz. Megígértem neki, hogy holnap reggel megkapja őket – válaszolta Joe.

A teherautó platója hamarosan megtelt a fenyőkkel és a koszorúkkal, amelyeket a szupermarket rendelt meg. Miután elintézték még néhány dolgot, Mack visszament a pajtába, de Darcy már nem volt ott.

A férfinak fájdalmasan összeszorult a mellkasa. Az nem lehet, hogy csalódott! Már túltette magát a volt feleségén.

Szomorúan felsóhajtott. Mégis kit akar átverni?

Elindult a hóesésben az autója felé, de hirtelen meghallotta Joe hangját.

– Beszélni fogsz Darcyval?

Mack megfordult.

– Miről?

– Arról, ami történt.

Mack bosszantotta Joe kíváncsisága, de uralkodott magán.

– Arról nincs mit beszélni. Sok idő telt el azóta, Joe. Nagyon sok idő.

Ennek ellenére amikor Darcy előtt állt, úgy érezte, mintha csak tegnap történt volna. Nem akarta felhánytorgatni a múltat. A lány nem vágyott arra, hogy saját családjuk legyen. Ezek után mi értelme lett volna feltépni a régi sebeket?

– Lehet, hogy így van, de még nem zártátok le kettőtök történetét. Beszélj vele! – Mack szólásra nyitotta a száját, de Joe felemelte a kezét. – Nem fogom többet szóba hozni a témát, felnőtt ember vagy. Köszönöm, hogy kijöttél segíteni. Holnap folytatjuk!

Mack elbúcsúzott tőle, azután a kabátja ujjával lesöpörte a havat a szélvédőről. Megvárta, amíg Joe bemegy a házba, azután beült a kormány mögé, és beindította a motort. Miközben hazafelé tartott, rádöbbsent, hogy rettenetesen kimerült. Tudta, hogy egész éjjel nem fog aludni, vagy ha igen, akkor Darcyról fog álmodni.

Bekanyarodott a ház elé, amelyet azután vásárolt és újított fel, miután a felesége elhagyta. Le kellett vezetnie valamivel a fájdalmát, és a felújítás elterelte a figyelmét. Belépett az ajtón, és vidám ugatás fogadta. Sadie és Lilly odarohant hozzá, és úgy örültek neki, mintha attól féltek volna, hogy többé nem fog hazamenni. Mack megsimogatta őket, azután bement a konyhába.

– Ki akartok menni, igaz?

A kutyák odarohantak az ajtóhoz, és Mack kiengedte őket a kertbe. Mielőtt levehette volna a kabátját, megcsörrent a telefon. Ránézett a kijelzőre, és felvértezte magát.

– Helló, anya!

– Mack! Hogy érzed magad? – kérdezte aggodalmas hangon az asszony.

– Jól. – Mivel Mack tudta, hogy miért hívta, hozzátette: – Miért ne lennék jól?

Az anyja felsóhajtott.

– Nem is tudom. Talán azért, mert Darcy visszajött, te pedig ma este kint voltál a faiskolában. Találkoztál vele?

A férfi levette a kabátját, és felakasztotta a fogasra.

– Igen.

Nem akarta feszegetni ezt a témát, az anyját azonban nem lehetett ilyen könnyen lerázni.

– És hogy sikerült?

– Sejtelmem sincs. – Beletúrt a hajába, és újra maga előtt látta Darcy tekintetét, amelyben a legkülönbélebb érzések tükröződtek. – Szerinted mitévő legyek, anya?

Az asszony felsóhajtott.

– Nem tudom. Emlékszem, milyen rettenetes állapotban voltál, amikor elhagyott. Attól féltünk, hogy téged is elveszítünk. Tudom, hogy már felnőttél, de még mindig a fiam vagy. Nem akarom, hogy újra át kelljen élned azt a fájdalmat.

Mack megfordult, mert kaparászást hallott a hátsó ajtónál. A kutyák vissza akartak jönni a házba. Kinyitotta hát az ajtót, és beengedte őket a hideg fuvallattal együtt.

– Ez már a múlté, anya.

– Örülök, ha így gondold. Nem akarlak feltartani. Holnap találkozunk!

Holnap. Hálaadásnap.

Az egyik ilyen ünnepet Darcyval töltötte, aki épp terhes volt.

– Remekül hangzik.

Váltottak még néhány szót, azután Mack megígérte, hogy nem fog elkésni az ebédről, és elbúcsúzott.

Leült az egyik bárszékre, felkönyökölt a pultra, és a tenyerébe temette az arcát. Darcy... Újra rátörtek azok az emlékek, amelyektől hosszú évek kemény munkájával sikerült megszabadulnia.

Bosszúsan rácsapott a tenyerével a pultra. A kutyák meglepetten felpillantottak a táljukból, és úgy néztek rá, mintha pontosan tudnák, mi zajlik benne.

A férfi lezuhanyozott, azután leült a kanapéra, és bekapcsolta a tévét, hogy elterelje valamivel a figyelmét. Addig váltogatta a csatornákat, amíg talált egy jégkorongmérkőzést, amelyre egyébként nem volt kíváncsi.

Darcy meglepettnek látszott, amikor ő azt mondta neki, hogy nem tudja, miért ment el. De vajon miért? Sohasem magyarázta meg, hogy miért hagyta el a férjét, csak megkérte, hogy váljanak el. Alig várta, hogy maga mögött hagyhassa a várost, és miután elment, hátra sem nézett.

Mack kénytelen volt beismerni, hogy ő azóta is arra várt, hogy visszatérjen.

Miután elfogyasztották a hálaadás napi ebédet, az idő nagy része azzal telt, hogy felkészüljenek a másnapi vásárra. A Kramer Faiskola mindig ezzel indította a karácsonyi szezont. Darcy tudta, hogy Mack is a közelben van, de annyi ember volt körülötte, és annyi dolga akadt, hogy nem volt ideje ezen gondolkodni.

Ugyanakkor tudatában volt a férfi jelenlétének, mint egy adóvevő, amelyik kifejezetten erre a csatornára van beállítva. És ez nem jelentett semmi jót.

Előző éjjel rosszul aludt, és Mackkel álmodott. A kevés alvás, a sok koffein és a feszültség miatt egyfolytában remegett, és sejtette, hogy a következő éjszakája sem lesz kellemesebb.

Hiányzott neki a chicagói lakása, a menedéke, ahol elrejtőzhetett az érzései és a félelmei elől, habár ott is sokszor rátörtek az emlékek.

Az alkalmazottak fecsegése, a karácsonyi zene és a frissen lehullott hó valamelyest megnyugtatta. A nagynénje és a nagybátyja nagyon elégedett volt vele. Darcy éppen elkészült egy koszorúval, amikor Marla odalépett hozzá.

– Ez gyönyörű! – dicsérte mosolyogva. – Ezek szerint még mindig tudsz koszorút készíteni.

Darcy elmosolyodott.

– Azt hiszem, álmomban is meg tudnám csinálni. Jól haladunk?

– Igen, remekül. Mindjárt végzünk. Gondoskodnál róla, hogy az aggregátor és a melegítőlap

átkerüljön ide reggelre? Ide tesszük a kávé és a kakaót, a puncsot pedig oda. – Marla odaadott Darcynak egy zacskót, amelyben kakaópor és kávé volt. – Az almapuncsot holnap reggel fogom elkészíteni.

– Rendben.

Darcy letette a koszorút az asztalra, levette a kesztyűjét, azután átment a szomszédos épületbe, ahol a fűtőberendezés és a melegítőlapok voltak. Már messziről látta, hogy valaki égve hagyta a villanyt.

Amikor belépett, Mack meglepetten hátrafordult, ő pedig rémülten felkiáltott.

– Te meg mit keresel itt?! – bukott ki belőle a kérdés. A férfi arca elkomorult, és Darcy azonnal rájött, hogy udvariatlanul viselkedett. – Úgy értem... nem akartam...

– Semmi baj. – A férfi az aggregátor felé biccentett. – A nagybátyád azt mondta, hogy nézzem meg.

– Miattam ne zavartasd magad. Egy perc, és kész vagyok.

Kivett a zacskóból egy doboz kávé és két tasak kakaót, és letette őket az asztalra.

Jogában áll itt lenni! Nem fogja hagyni, hogy Mack megfélemlítse, habár a férfi nem is törekedett erre. Semmit sem kell eltitkolnia előle, és nem tartozik neki magyarázattal. Már nem házások.

De akkor vajon miért remeg a keze?

Gyorsan hátrált egy lépést, hogy minél messzebb legyen a férfitől, és közben lelokta az asztalról a kávédobozt. Az lezuhant a földre, leesett a teteje, és a kávépor kellemes illatot árasztva szétterült a padlón. A lány zavartan elpirult, miközben egyszerre hajoltak le Mackkel.

– Majd én elintézem – dünnyögte halkan.

Amikor a doboz után nyúlt, a férfi megfogta a kezét. Darcy tudta, hogy el kellene húznia a sajátját, de ehelyett egyenesen Mack szemébe nézett.

Alig néhány centire voltak egymástól. A férfi tekintete komoly volt, ugyanakkor vágyakozás csillogott benne, amitől Darcyban is fellobbant a tűz. Legszívesebben előrehajolt volna, hogy megcsókolja, és kiderítse, még ugyanolyan-e az íze...

De nem engedhette meg magának ezt a luxust. Pontosán ezt a közelséget igyekezett éveken át kivenni a fejéből.

– Darcy! – A férfi hangja mély volt, és rekedt. A lány nyelt egy nagyot, és maga elé tartotta a dobozt, mint egy pajzsot. – Hozzak neked egy seprűt?

Darcy szemügyre vette a kávéport.

– Igen, az jó lenne. – Remélhetőleg van még valahol a házban egy doboz kávé, különben holnap mindenki kénytelen lesz kakaót inni. – Ott van a szekrényben. Gyorsan összesöpröm a kávé, utána magadra hagylak.

– Nem zavarsz – dünnyögte a férfi, azután elment a seprűért.

Darcy gyorsan rendet tett, és közben észrevétlenül szemügyre vette a férfi széles vállát, aki épp az aggregátorral foglalatzkodott.

– Akkor én megyek – jelentette ki, miután elkészült, és vidám mosolyt erőltetett az arcára. – Elnézést a zavarásért.

Mack ránézett.

– Nem kell elnézést kérned – közölte higgadtan.

A lány kimenekült az épületből, és mélyen beszívta a hideg levegőt abban a reményben, hogy attól megnyugszik a gyomra.

Nem az zavarta, hogy ennyire ügyetlen volt, hanem az, hogy így reagált a férfira. Sokáig tartott, mire sikerült megszabadulnia a büntudattól és a szomorúságtól. Kemény harc volt, de végül sikerült új életet kezdenie Chicagóban, és szerette a munkáját. A viszontlátás miatt azonban minden veszélybe került. Ha nem ígérte volna meg a nagybátyjának és a nagynénjének, hogy segít nekik az utolsó szezonban, azonnal összepakolta volna a holmiját, és elment volna innen.

Az nem számít menekülésnek, ha az ember megpróbálja visszaszerezni a belső békéjét, nem igaz?

A karácsonyi szezon első napja pillanatok alatt eltelt. Rengeteg volt az érdeklődő, aminek Darcy nagyon örült. Az idő is ideális volt. Néha eleredt a hó, de nem fújt a szél. Darcy a pénztárnál dolgozott, és sok régi ismerőssel találkozott. Mack segített a vásárlóknak kiválasztani a megfelelő fát, és berakni az autóba. Darcy azt is észrevette, hogy sok fiatal nő csak azért kért tőle segítséget, hogy szóba elegyedhessen vele.

Kénytelen volt beismerni, hogy féltékeny a férjére. A kopott farmer remekül hangsúlyozta Mack izmos fenekét és combját. A lány igyekezett kerülni a tekintetét, ennek ellenére rendszeresen találkozott a pillantásuk.

Csak néhány régi ismerőse tett utalást a múltjára, és senki sem engedett meg magának bántó megjegyzéseket, pedig Darcy felkészült a legrosszabbra.

Mire elérkezett a nyolc óra, és a faiskola bezárt, remek hangulatban volt, és teljesen megnyugodott. Annyira jókedvű lett, hogy rámosolygott Mackre, amikor Marla meghívta vacsorára és egy italra.

A férfi azonnal igent mondott.

Vacsora közben alig beszélgettek egymással. Marla és Joe egyértelműen fáradt volt, és mindannyian mohón vetették rá magukat a marhagulyásra. Vacsora után Darcy kiküldte a nagybátyját és a nagynénjét a konyhából.

– Én fogok elpakolni.

– Én pedig segítek neked – közölte Mack, és felállt az asztaltól.

Marla és Joe jelentőségteljes pillantást váltott egymással, Darcy pedig azt kívánta, bárcsak Mack hallgatott volna. Tudta, hogy mi jár a nagynénje és a nagybátyja fejében, és nem akarta, hogy helytelen következtetéseket vonjanak le.

– Rendben van – felelte végül Marla. – Köszönöm.

Darcy és Mack némán lepakolt az asztalról. A lány alig tudott a feladatra összpontosítani. Macknek csodálatos illata volt, a friss levegő, a fenyő és a hó illatának keveréke. Legszívesebben belefúrta volna az arcát a kockás flanelingébe, és minden egyes levegővétellel magába szívta volna.

Állj! Hogy juthat ilyesmi az eszébe? Nem szabad elfelejtenie, hogy Mack a múltja része, és ő már túltette magát rajta.

Nekilátott a mosogatásnak, a férfi pedig megfogta a törülörongyot. A nappaliból behallatszott a tévé zaja, ami elviselhetőbbé tette a csendet. A kettejük között lévő feszültséget azonban nem enyhítette.

– Nagyszerű nap volt, nem igaz? – szólalt meg végül Darcy.

– Igen, az volt – helyeselt Mack.

Kivette a lány kezéből a tányért, mielőtt az letehetne volna a szárítóra. Darcynak vigyáznia kellett, nehogy véletlenül egymáshoz érjenek az ujjai.

– Mesélj valamit a munkádról! – kérte Mack.

A lány megnyugodott. Ez semleges téma volt, ami nem hozhatja kellemetlen helyzetbe. Beszámolt a férfinak a karrierjéről, és egyértelműen értésére adta, hogy kedveli a munkáját és a nagyvárosi életet.

– Szereted Chicagót.

Nem kérdés volt, hanem szemrehányás. Darcy annyira meglepődött, hogy felpillantott a mosogatásból. A férfi arca komor volt.

– Igen, így van – válaszolta az igazságnak megfelelően.

Kedvelte a nyüzsgő nagyvárost és azokat a lehetőségeket, amelyeket kínált.

– Ezek szerint boldog vagy.

Mack higgadtan mondta ki ezeket a szavakat, a lány azonban tudta, hogy aknamezőre tévedt, amelyen nem létezik helyes válasz. Nyelt egy nagyot.

– Igen... Az vagyok.

Elmosta az utolsó tányért, azután odaadta a férfinak.

– Ezt örömmel hallom – felelte halkán Mack.

A tekintete őszinte volt, ugyanakkor tele megbánással. Hevesen megdobbant Darcy szíve. Talán most elmondhatná neki, hogy annak idején mi zajlott le a fejében és a szívében. Talán most végre

lehetősége nyílik arra, hogy békét kössön saját magával.

– Köszönöm – dünnyögte.

Legszívesebben megsimogatta volna a férfi arcát, és beletúrt volna a hajába. Nem, legszívesebben megcsókolta volna!

Vett egy mély lélegzetet, és elkezdte kisúrolni a mosogatót. Tudta, hogy egyik kívánsága sem fog teljesülni. Nem is lett volna szabad ilyesmire gondolnia!

Mack visszaakasztotta a helyére a törülruhát, és közben hozzáért a lány karjához. Darcy jólesően megborzongott, és összepréselte az ajkát. Nem akart így reagálni, de semmit sem tehetett ellene.

– És te hogy vagy? – kérdezte gyorsan, hogy elterelje valamivel a figyelmét. – Jól megy a rendelő? Mivel töltöd a szabadidődöt azon kívül, hogy besegítesz Joe-nak és Marlának?

Mack nekidőlt a konyhaszekrénynek, és karba tette a kezét.

– Jól vagyok, és szerencsére a rendelő is jól megy. Betársult hozzám egy másik állatorvos, Jennifer. Jó csapatot alkotunk. Egyre többen járnak hozzánk, úgyhogy több helyre van szükségünk, ezért úgy döntöttünk, hogy megvásároljuk a farmot Joe-tól és Marlától.

Darcynak elkerekedett a szeme a meglepetéstől.

– Tessék? Mit mondtál?

Úgy tűnt, hogy Mack ugyanúgy meglepődött, mint ő.

– Én fogom megvenni a faiskolát, Darcy. A bátyámmal közösen. Senki sem szólt neked erről? A lány megtámaszkodott a mosogató szélében. Úgy érezte, hogy elárulták.

– Valószínűleg elfelejtették megemlíteni – dünnyögte.

Vajon mit titkoltak még előle? Miért nem osztották meg vele ezt az információt?

Mack halkán káromkodott egyet, azután megdörzsölte az arcát.

– Sajnálom. Azt hittem, hogy tudod. Különben...

– Különben te sem mondtad volna el nekem. Úgy látszik, mindenki azt hiszi, hogy engem cseppet sem érdekel, mi történik itt.

– Sokáig voltál távol – jegyezte meg a férfi.

– Igen, tudom – felelte keserűen Darcy. Valóban sokáig volt távol, de látszólag senkit sem érdekelt, hogy miért. – Mihez fogsz kezdeni a faiskolával? – tette fel a kérdést, habár nem volt benne biztos, hogy érdekli a válasz.

– Chase be akarja építeni a területet. Ha bejössz a rendelőbe, megmutatom a terveket, és...

– Várj egy kicsit! – A lány felemelte a kezét. – Be akarja építeni a területet?!

Hirtelen elfogta a rosszullét. Ki fogják vágni a fákat és a bokrokat, és lebontják az épületeket? Úgy érezte, mindjárt megszakad a szíve.

– Nem úgy lesz, mint ahogy képzeled. A pajtában fog működni a rendelő, és az új épületek körül rengeteg zöldterület lesz. Annyi fát akarunk megtartani, amennyit csak lehet.

Darcy nem akart hinni a fülének.

– Megvásárolod azt a helyet, ahol felnőttem, és lakóparkot csinálsz belőle?

A férfi résnyire húzta a szemét.

– Ne vedd magadra, Darcy! Ez nem rólad szól.

– Ne vegyem magamra? – fakadt ki dühösen a lány. – Fájdalmat okoztam neked, te pedig megragadod a kínáló alkalmat, és bosszút állsz rajtam.

Ez a ház és ezek a fák mindig itt voltak, és az állandóságot képviselték az ő életében. És most az egész letarolják, és új házakat építenek ide vadidegenek számára!

– Ugyan már, Darcy! Hét éve nem jártál itt. Eddig egyáltalán nem hiányzott neked a hely, ahol felnőtél. Nagyon megkedveltem a nagynénédet és a nagybátyádat. Hidd el, hogy ennek semmi köze hozzád!

Ő is felemelte a hangját. Darcy aggodalmas pillantást vetett a nappali felé. Remélhetőleg Joe és Marla nem hallotta meg őket.

Ránézett a férfira. Szíven ütötte, hogy nélküle folytatta az életét.

– Tudod, hogy milyen sokat jelent nekem ez a ház és a faiskola. Ennek ellenére tönkre akarod tenni.

– Nagyon jó árat kínáltunk érte – felelte Mack. – És megmutattuk nekik a terveket. Senki sem fog tönkretenni semmit. Joe és Marla nemet mondhatott volna, de elfogadták az ajánlatunkat. Nem kényszerítettem őket semmire, Darcy.

A férfi hangja olyan bosszús volt, hogy a lány nem akarta tovább feszíteni a húrt.

– Igazad van. Ez nem rólam szól. Ha hajlandóak eladni nektek a területet, hogy lakóparkot építhessetek rajta, akkor el kell fogadnom a döntésüket.

Vajon Macket akarta meggyőzni, vagy saját magát?

– Pontosan. – A férfi kihívóan ránézett. – Te úgyis vissza fogsz menni Chicagóba. Azt állítod, hogy szereted ezt a helyet, de habozás nélkül magad mögött fogod hagyni, és vissza sem nézel. Sajnálom, de nem tartozom neked magyarázattal. Ehhez már semmi közöd.

Mack sarkon fordult, és kiment a konyhából. Darcy legszívesebben hangosan felkiáltott volna, és utánadobott volna valamit. Könnyes lett a szeme, és nyelt egy nagyot. A férfinak bizonyos szempontból igaza van. Darcynak feltűnt, hogy nélküle is elboldogulnának a faiskolában. Látszólag senki sem tudta, mennyire fontos neki ez a ház és ez a kis darabka föld. Pedig ő sokszor álmodozott arról, hogy egy napon majd visszatér ide.

De vajon ez kinek a hibája? Kizárólag az övé. Annak idején annyira szenvedett, hogy azt hitte, csak akkor fogja túlélni, ami történt, ha elköltözik a városból. Azt is elhitette magával, hogy Macknek és a többieknek is így lesz a legjobb. Arra nem gondolt, hogy ez milyen hatással lesz a kapcsolataira. Ezek szerint mégsem volt elég, hogy telefonon tartotta a kapcsolatot a nagynénjével és a nagybátyjával, pedig mindig ezt akarta magával elhíttetni.

Fájdalmasan érintette, hogy azok az emberek, akik közel álltak hozzá, kizárták az életükből. És az még jobban fájt neki, hogy Mackben jobban megbíztak, mint benne, és neki éppen tőle kellett megtudnia ezt a hírt.

Marla néni belépett a konyhába, és körbenézett.

– Hol van Mack?

– Elment – felelte szűkszavúan Darcy.

A nagynénje összeráncolta a homlokát.

– Összevesztetek?

Darcy önkéntelenül is elnevette magát.

– Nem, mert nem volt min összeveszni. Elmondta nekem... elmondta, hogy ő fogja megvenni a faiskolát.

– Ó! – Marla leült az asztalhoz. – Igen, ez valóban így van.

Darcynak nem volt elég ereje ahhoz, hogy kivesézzék a témát. Ráadásul Mack egyértelműen a tudomására hozta, hogy semmi köze hozzá.

– Semmi baj, Marla néni – mondta végül.

A nagynénje megfogta a kezét.

– Chase és Mack szándékai tisztességesek, Darcy. Mindenkinek így lesz a legjobb.

Darcynak elakadt a lélegzete. A „mindenki”-ben ő nyilvánvalóan nem volt benne. Már késő ahhoz, hogy tiltakozzon, nincs joga beleszólni. Ráadásul Chicagóban él, és az elmúlt hét évben mindenkit igyekezett meggyőzni arról, hogy jól érzi ott magát, büszke a szakmai sikereire.

Milyen ostoba helyzet!

– Természetesen. – Mosolyt erőltetett az arcára. – Nagyon elfáradtam, úgyhogy most lefekszem. Marla felállt, és átölelte.

– Sajnálom, kicsikém. Szólnunk kellett volna neked.

– Van még valami, amit elhallgattatok előlem? Csak kíváncsiságból kérdezem.

Marla megrázta a fejét.

– Nincs. Sajnálom, hogy így alakult.

Darcy tudta, hogy hiába dühöngene, azzal nem oldana meg semmit. Ráadásul elsősorban saját magára haragudott. No meg Mackre, még akkor is, ha ez igazságtalan volt.

– Semmi baj – dünnyögte, azután felment a szobájába.

Néhány perccel később valaki bekopogott az ajtón.

– Bejöhetek, Darcy? – kérdezte halkán Joe bácsi.

– Persze – felelte a lány, aztán felült az ágyon.

A szoba meglehetősen kicsi volt, ezért Joe bácsi leült mellé az ágy szélére.

– Marla elmondta, mi történt. – Vett egy mély lélegzetet. – Tudom, hogy szólnunk kellett volna neked, de úgy éreztük, hogy kicsúszott a kezünkől az irányítás, és fokozatosan akartunk beavatni téged. Hidd el, hogy nem állt szándékunkban kirekeszteni!

Darcy fejében egymást kergették a gondolatok. Legszívesebben azt válaszolta volna: „pedig pontosan ezt tettétek”. De nem akarta megbántani a nagybátyját.

– Tudom, és megértem. – Kinézett az ablakon. A karácsonyi izzók színesre festették a szállingózó hópelyheket. – De... miért éppen nekik adjátok el, Joe bácsi? – Mack hiába bizonygatta, hogy a terület tele lesz parkokkal. Darcy nem bízott benne, sem a bátyjában. – Úgy értem, ez a ház, a pajta és a faiskola mindig is itt volt.

Csakhogy a saját szemével is látta, hogy Marla néni és Joe bácsi már nem bírja ezt a rengeteg munkát.

– Ez a terület generációk óta a családjunk tulajdonában van – magyarázta Joe. – De senki sincs, aki átvállalná tőlünk a faiskola vezetését. Hacsak...

Hirtelen elhallgatott, és Darcy kíváncsian felvonta a szemöldökét.

– Hacsak?

– Hacsak neked nincs kedved hozzá.

Darcy elnevette magát.

– *Nekem?* Én alkalmatlan vagyok rá.

Joe arca komoly maradt, és a lány arcáról lefagyott a mosoly.

– Miért gondolod így?

Darcy kétségbeesetten kereste a megfelelő választ.

– Az életem miatt. A munkám miatt. Te is tudod, hogy Chicagóban élek. Ez nem elég magyarázat?

– De boldog vagy?

A lány megint kinézett az ablakon. Miért teszik fel neki állandóan ezt a kérdés? Először Mack, most Joe bácsi...

– Természetesen.

Ha mégsem az, akkor kizárólag a bűntudat miatt, de elhatározta, hogy attól meg fog szabadulni.

Joe felkelt az ágyról.

– Gyermekkorodban imádtad ezt a helyet, Darcy. Amikor az apád még élt, állandóan a sarkunkban voltál, és azután is besegítettél, miután ő meghalt. A marketinges tapasztalataidat a faiskola javára fordíthatnád. Most is vannak beosztottaid, és komoly felelősség nyugszik a válladon. Be tudnák tanítani. Egyelőre csak szóbeli megállapodást kötöttünk a Lawless fivérekkel. Még nem írtunk alá semmit.

A lánynak elkerekedett a szeme a meglepetéstől, és teljesen összezavarodott. Nagyvárosi nő lett belőle, akinek a szekrénye tele volt magas sarkú cipőkkel. Azokat itt nem vehetné fel. Ráadásul Mack is itt lakik. Vajon ő képes lenne elvonatkoztatni ettől, és a saját életét élni?

Joe lehajolt, és megsimogatta a karját.

– Gondolkozz el azon, amit mondtam!

– Nem ígérhetek semmit, Joe bácsi.

Nem akart hamis reményeket ébreszteni a nagybátyjában, és egyelőre azt sem tudta elképzelni, hogy ez működhetne.

Mindent megtett azért, hogy betársulhasson abba a cégbe, ahol dolgozott, és úgy tűnt, hamarosan el fogja érni a célját. Kemény munkával sikerült kivívnia a munkatársai tiszteletét, és túltette magát azon, ami Holding's Crossban történt. Ha most visszatér ide, akkor minden igyekezete hiábavaló volt.

Miért tenné ki magát annak, hogy minden áldott nap szembe kelljen néznie a múltjával?